01/05/2022

Χρήστος Οικονόμου: Η «δυσπιστία» του Θωμά, μαρτυρία Αναστάσεως

/ Επικαιρότητα

Το μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας, το οποίο εκπηγάζει από το πανανθρώπινο ιστορικό γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου, μετέφερε, μέσα από το σημερινό κήρυγμά του ο Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας κ. Χρήστος Οικονόμου, κατά τη διακονία του θείου λόγου, στο Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου, στην κυπριακή πρωτεύουσα.

Αφορμώμενος από τη σημερινή ευαγγελική περικοπή της πρώτης Κυριακής μετά το Πάσχα, της Κυριακής του Θωμά ή της Καινής Κυριακής, όπως ονομάζεται, ο ελλογιμώτατος Καθηγητής εστίασε την προσοχή του σε τρία επιγραμματικά σημεία.

Το πρώτο αναφέρεται στη συμπόρευση, συσταύρωση και συνανάστασή μας με τον Χριστό τη Μεγάλη Εβδομάδα μέχρι και το Πάσχα, κατά την οποία βιώνουμε

υπαρξιακά και ιστορικά, όπως σημείωσε, «μια πραγματικότητα, η οποία συνεχίζει δια μέσου των αιώνων και καλεί τον καθένα από μας, αυτό το πραγματικό ιστορικό γεγονός, όχι μόνο με τη μνήμη, αλλά και με την καρδιά και την ύπαρξη και το συναίσθημα και το βίωμα, να προσεγγίσουμε ως μια πραγματικότητα».

Σχολιάζοντας, στη συνέχεια, το «τετέλεσται» του Σταυρού, τόνισε ότι δεν σημαίνει απλά το τέλος της επίγειας ζωής και του έργου του Ιησού Χριστού, αλλά «συγχρόνως σημαίνει ότι ολοκληρώθηκε η πορεία της μεσσιανικότητας και της μεσσιανικής προσδοκίας των ανθρώπων. Δεν είναι ένα «τετέλεσται», το οποίο τελειώνει στον σταυρό. Αυτό το «τετέλεσται» σημαίνει συνέχιση της σωτηρίας του ανθρώπου».

Το δεύτερο σημείο, στο οποίο εστίασε την προσοχή του κηρύγματός του ο κ. Οικονόμου είναι οι πληθωρικές μαρτυρίες του αναστημένου Χριστού. «Η Εκκλησία εμμένει στο σημείο αυτό για να μην αφήσει σε κανένα από μας αμφιβολία και αμφισβήτηση ότι πραγματικά αναστήθηκε ο Χριστός. Και γι’ αυτό τον λόγο έχουμε και τους τέσσερεις ευαγγελιστές να κάνουν αναφορά στα γεγονότα της Αναστάσεως, αλλά και τις μυροφόρες μαθήτριες του Χριστού».

Κάνοντας, ακολούθως, ιδιαίτερη αναφορά στον «δύσπιστο» μαθητή και έχοντας ως αφορμή την πρόσκληση – πρόκληση του Ιησού προς τον απόστολο Θωμά, «φέρε τον δάκτυλόν σου ώδε …», υπογράμμισε ότι «ο Χριστός δίνει απόδειξη στον μαθητή, διότι αυτός ο απόστολος θα γίνει μάρτυρας, θα μεταφέρει τη μαρτυρία, όπως και οι άλλοι μαθητές, αλλά και με το μαρτύριό του, το οποίο θα κλείσει αυτή τη μαρτυρία». Η θέση, μάλιστα, αυτή του Χριστού έναντι του «δυσπίστου» μαθητή εκλαμβάνεται ως αποδοχή της παρατηρήσεως και προτροπή για την έρευνα και επομένως, σύμφωνα με τον κ. Καθηγητή, «δεν αποκλείει την έρευνα η Εκκλησία, αντιθέτως εδώ φαίνεται καθαρά ότι ο ίδιος ο Χριστός προκαλεί την έρευνα στον ίδιο τον μαθητή Του».

Το τρίτο σημείο προέρχεται από την Παύλεια Θεολογία, κατά την οποία «ο ίδιος ο απόστολος Παύλος, στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή του, στο 15ο κεφάλαιο, τονίζει με ιδιαίτερη παρρησία ότι η παρουσία του Χριστού, του αναστημένου Θεανθρώπου, είναι μια ιστορική αλήθεια και μια ιστορική πραγματικότητα. Και φθάνει μέχρι του σημείου να τονίσει: “Ει δε Χριστός ουκ εγήγερται ματαία η πίστις υμών”. Μάταιο και το κήρυγμα ημών γιατί πραγματικά εάν ο Χριστός έμενε εις τον σταυρό ή στον τάφο δεν θα είχε νόημα η σωτηρία μας. Δεν θα υπήρχε σωτηρία και λύτρωση. Δεν θα υπήρχε η καταπάτηση του θανάτου. Δεν θα υπήρχε η απαλλαγή μας από τη φθορά, τον θάνατο και δεν θα γινόμαστε καινοί, καινούριοι άνθρωποι εν Χριστώ Ιησού».

Κατακλείοντας τον λόγο του ο Καθηγητής, τ. Πρόεδρος και Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, επεσήμανε με έμφαση ότι «το γεγονός της Αναστάσεως έχει τεράστια ιστορική, θεολογική, υπαρξιακή, πνευματική σημασία και είναι το μόνο ελπιδοφόρο μήνυμα μπροστά σ' αυτή τη μαυρίλα, η οποία μας περιβάλλει με την καθημερινότητα, με τον πόνο, τη θλίψη, τον θάνατο, διότι Χριστός Ανέστη».

Λουκάς Α. Παναγιώτου

Ολόκληρο το κήρυγμα του Καθηγητή κ. Οικονόμου: